

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

"Teljes vala kegyelemmel és igazsággal"

DR. UDVARNOKI BÉLA

"És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk... aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal" (János 1:14).

I.

Az Úr Jézus születésének a körülményeiről és jelentőségéről két evangélista közül részletes tudósítást: Lukács és János. (Máté néhány szóban adta tudtul, hogy Krisztus megszületett és a napkeleti bölcsek látogatása után Heródes halálra kereste a gyermeket.)

Lukács és János írása különbözik, de kiegészíti egymást. Lukács evangéliuma második részében utolérhetetlen szépséggel írja le az Úr testbe jövetelének a történetét és a kísérő jelenségeket: a bethlehemi jászolt, a júdeai pásztorokat, az angyalok megjelenését, Istent dicsőítő énekét és a mennyből jövő béke-üzenetet. A keresztyén világ Lukács sorainak a megjelenése óta ennek a szép történetnek a hatása alatt áll. A karácsonyi történet szépségét és lelki varázsát a nem keresztyén népek is élvezik. A keresztyén karácsony az egész világ karácsonya.

Ha ez az ünnep az egész világ ünnepe, még ha csak formailag is, és ha a születési dátum az emberiség időszámításának a kezdőpontja lett, szükséges, hogy ezzel a nagy eseménnyel részletesen foglalkozunk.

Ami az embereket érdekli, nem csak az, hogy hol, mikor és milyen körülmények között jött le a földre Krisztus, hanem az is, hogy *miért* jött, *mit* jelentett a megtestesülés és *mi* jót hozott a földre az Egyszülött Fiú? Karácsonyi ünnepünk boldogabb, értelmesebb és kielégítőbb lesz, ha időt veszünk arra, hogy a két evangéliumi történetet, amelyet Lukács 2:1–20 és János 1:1–18. terjedő versekben találunk elolvassuk.

A két evangéliumi közlemény egymás mellé állításából és összehasonlításából lelket örvendeztető képet kapunk az Úr földrejövetelének a jelentőségéről és Isten tervének a bölcsességéről.

Lukács történelmi kutatásai nyomán, tanúktól szerzett elbeszélés alapján írta meg a szent történetet. János tanítványi tapasztalatból örököltette meg a Krisztus születésével járó lelki áldásokat.

Lukács hallott az "Egyszülött Fiú" dicsőségéről, János látta ezt a dicsőséget.

Lukács a szemtanúk benyomásairól írt, János a maga ismeretét és tapasztalatát közölte.

Lukács Krisztus földrejöveteléről, János a megtestesült Ige földi munkájáról írt.

Lukács a gyermek Jézust magasztalta, János a földre jött mennyei Király dicsőségét tárta elénk.

Ezt az összehasonlítást lehet folytatni. A hívő és kereső bibliaolvasó bizonyára fog találni több szép és meglepő érintkezési pontot.

II.

János evangéliumának az első része nem más, mint karácsony lelki jelentőségének, vagy ha úgy jobban hangzik "teológiájának" a leírása. A világ nagy ünnepének ez a része minden hívőt érdekel. Az evangéliumnak az első részében értékes, lelki tanítást találunk.

"Az Ige testté lett." Az "Ige" az Írás eredeti nyelvén a "szó" — *logos*, Isten! Isten vette fel az emberi testet. "Az Isten soha senki nem látta", mondja János a 18. versben. Aki

azonban Krisztust szemléli az Írásokban látható képen és tapasztalatból nyert ismerete alapján, annak fogalma lesz (ha nem is teljes) arról, hogy ki az Isten és milyen az Isten. Nézzünk Krisztusra, Ő bemutatta a Teremtő dicsőségét.

A jánosi tárgyilagos leírásból megtudjuk, hogyan fogadta Krisztust a hitetlen világ. "Az övéi közé jöve és az övéi nem fogadták be." Ez a jelentés közli velünk, hogy az Úr minden embert magáénak tart. Nem bélyegezte meg az embert azzal, hogy "bűnös". De a bűnös ember megbélyegezte magát azzal, hogy a hozzá jött Megváltót nem fogadta be. Ha ezt a verset a keleti és a régi népek kötelező vendégzeretetének a megsértése pontjáról nézzük, akkor azt látjuk, hogy Krisztus megvetésére még a "bűnös" szó sem elég. A keleti ember, még ha hitetlen is, emberi becsületből tiszteletben tartotta a vendéglátás betűkbe nem foglalt törvényét.

A világ vakságát és romlottságát semmi sem mutatja jobban, mint az a tény, hogy az üdvösséget hozó, szeretettel közelgő mennyei vendéget elutasította és ezzel az emberi és isteni törvényeket semmibe vette.

A napkeleti bölcsek, hosszú, fáradságos útban ajándékokat hoztak. Aranyat, tömjént és mirhát (Máté 2:11). Ezek az emberek tényleg bölcsek voltak. Ezek Megváltót találtak. A világ azonban nem adott helyet a vendégnek és nem tudta, hogy a legnagyobb ajándékot, a kegyelmet hozó Üdvözítő előtt csukta be az ajtót. Ez a szomorú rész is a karácsonyi történethez tartozik.

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5870

A szerkesztő bizottság tagjai:
Molnár Balázs, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid and Entered
at Cleveland, Ohio and Additional Offices
Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:
Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: SCHAFER FERENC, 307 Algon-
quin Ave., North Bay, Ont., Canada P1B
4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
St., New Brunswick, NJ 08901 — Tel.: (201)
545-1392

Főtitkár: REV. WILLIAM BALÁZS MOL-
NÁR, 92 Thunderbird Dr., Naugatuck, CT
06770 — Tel.: (203) 723-1568

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, FL 32905 — Tel. (lakás): (305)
723-4627, iroda: (305) 724-1580

Pénzügyi Bizottság elnöke: KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, CT 06432 —
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: KISH J.
ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL
32905 — Tel.: (305) 723-3288

III.

Krisztus gazdag ajándékokkal jött
az övéi közé. János megemlíti néhá-
nyat. Ez a gazdagság annál csodá-
latosabb és meglepőbb, mivel az Írás
szerint Krisztus „megüresíté” magát,
mielőtt emberré lett (Filippi 2:7). A
mennyi teljességét nem hozhatta le.

Lejött Krisztussal a világosság, a
teremtő erő, az embereknek az
Isten-fiúság rangjára való emelése.
Nincs arra helyünk, hogy mind a
három lelki kincs tartalmát feltár-
juk. Ezt úgy is csak kis részletében
volnánk képesek megtenni. A vilá-

gosság azt jelenti, hogy az emberi ér-
telmet csak Krisztus segítségével tud-
juk hasznosítani a világ javára. A te-
remtő szó az az isteni erő, amely
minden létezőnek az alapja és oka.
Ennek az erőnek a megnyilvánulását
látta János az Úr feltámadásában.
Az Isten-fiúság a testiességből és
anyagiasságból a szellemi magasla-
tokra való emelkedés. Krisztus által
rájön az ember arra, hogy ő szellemi
lény. A zsoltáros kérdésére, hogy
„micsoda az ember” (8:5) János
megkapta a választ Krisztusról nyert
ismeretéből: akik befogadták Őt,
azok Isten-fiává lettek (1:2). Ez
emelkedett emberi rang és emelke-
dett öntudat.

Két nagy ajándékról kell még szól-
nunk több részletességgel. A 14.
versben olvassuk, hogy Krisztus „tel-
jes vala kegyelemmel és igazsággal”.
Mindkét szó elvont fogalmat jelent.
Testi szemmel ezek nem láthatók és
a lelkileg vak ember nem észlelheti.
Ezeknek a meglátásához az a vilá-
gosság kell, ami Krisztussal együtt
megjelent.

A kegyelmet rendesen úgy hatá-
rozzuk meg, hogy az egy meg nem
érdemelt ajándék. Általános hasz-
nálatban a kegyelmet a megbocsá-
tással azonosítjuk. A kegyelem több,
mint bűnbocsánat. Ezt a gazdag szót
a világító naphoz hasonlíthatjuk.
Amint a napsugár a színek összeté-
tele, úgy a kegyelem a jóság, szép-
ség, szeretet, öröm, biztonság és tel-
jes megelégedés foglalatja. Amint a
fény a napból, úgy ezek mind Isten-
től jönnek. A kegyelem Isten része és
Istentől származó kisugárzás.

A kegyelem ismeretéből és megta-
pasztalásából a krisztusiak megtud-
ják, hogy Isten mindenkiben min-
den és ennek a Teremtő erőnek a
tartó karjaiban élnek.

A másik kincs, amit Krisztusban
kaptunk, az igazság. Az igazság szó
megértéséhez egy kis magyarázatra
van szükségünk. Ennek a szónak
nem sok köze van a joghoz és az igaz-
ságossághoz. Amit János mondott és
amire János gondolt, azt jobban ki-
fejezi a „valóság” szó. A teljes ma-
gyarázattal sajnos, adósak fogunk
maradni. Ki tudja, hogy mi a való-
ság? Örökké kutató elménk azonban
állandóan felveti a kérdést. Ezen a
földön minden mulandó és változó.
Miért? Az ember teste, a növény, az
anyag változáson megy át. Egyik sem
tűnik el, nem semmisül meg, csupán

elváltozik, részeire bomlik. Van
valami, ami állandó?

Mi az anyag? Mi az élet? Mi a
világegyetem rendeltetése? Mi az élet
célja? Keressük az igazságot — a
valóságot. János apostol által leírt
karácsonyi történet válaszol. A vá-
laszban int: a valóságot ne az anyag-
ban keressük. A valóság előbb volt,
mint az anyag. Feljebb kell tekinte-
nünk a testnél és az anyagnál a szel-
lemi rétegekbe. A valóság az isteni
létezés világában van.

Valóság az Úr szava. „Az ég és a
föld elmúlnak, de az én beszédeim
semmiképpen el nem múlnak”,
mondta Krisztus (Lukács 21:33).
Amit Isten ígér, parancsol és kijelent
az a valóság.

Valóság a szeretet. „A szeretet
soha el nem fogy.” A szeretet erő-
sebb, mint a halál. A szeretet (nem a
szerelem) örök hatalom.

Valóság az élet. Aki Krisztusban
van, az Krisztussal él örökké. A test
porba hull, az élet azonban nem hal
meg. Az élet állandó!

Engedjük gyermekeinket örülni a
szép karácsony ünnepén. Hadd me-
legítse szívüket az ének, a fény, az
ajándék, s hadd vegyék tudomásul,
hogy mindezek Krisztusra mutat-
nak.

Az értelmesek, a felnőttek pedig
nyerjenek boldogságot az Úr Jézus
Krisztus által hozott kincsekből. Az
értelmesek tudnak igazán, lelkiiesen
örülni: a kegyelem áradó sugarában
élnek és életüket a valóság, maga
Isten vezeti.

Az örök valóságot és végtelen ke-
gyelmet alig bírjuk felfogni ésszel.
Nem fontos, hogy megértsük. Tár-
juk ki szívünket a kegyelem lelki
napjának a sugarai előtt és helyezzük
életünket az örök valóság szerető
karjaiba.

Dr. Udvarnoki Béla

A lap szerkesztője
és munkatársai
Istentől gazdagon
megáldott ünnepeket
kívánnak
az Evangéliumi Hírnök
Olvasóinak!

Szemle

EMBERI IDŐSZÁMÍTÁSUNK szerint egy év újra befejeződéséhez közeledik. Számításunk emberi, mert Isten nem igazodik mihozzánk.

Karácsony az örökkévaló. Isten szeretetének jele: "MERT ÚGY SZERETTE ISTEN E VILÁGOT, HOGY AZ Ő EGYSZÜLÖTT FIÁT ADTA, HOGY VALAKI HISZEN ŐBENNE, EL NE VESSZEN, HANEM ÖRÖK ÉLETE LEGYEN."

Ha az Úr Jézus Krisztus születésének idején lejátszódó eseményeket figyeljük, olvassuk a történelemből, észre kell vennünk azt, hogy annak a kornak is megvoltak a gonosz, bűnös cselekedetei. A római társadalomban az élet élvezetén volt a hangsúly, a luculusi lakomák, Bachanáliák, az erkölcstelen orgiák napirenden voltak. A családi élet erkölcstelen volt. Sok ember éhezett, rabszolgaként tengette életét. Mindezek ellenére Isten ezt a világot úgy szeretete, hogy egyetlen egy Fiát adta érte. Emberileg szinte érthetetlen isteni cselekedet. Miért tette ezt Isten? Érdemes volt? — kérdezzük emberi véges elménkkel.

Ha a mai kort, amelyben élünk, felületesen vizsgáljuk, azt mondjuk emberileg: kár volt — az emberek milliói ma is bűnben élnek, istentelenül. A Sátán uralma nem szűnt meg. Az emberek harctereken, nagy városok utcáin gyilkolják egymást. A házassételek egymás után felbomlnak, az erkölcsös tiszta élet alig látható, lopás, gyilkosság, hazugság, irigység, erkölcstelenség, istentagadás még az úgynevezett keresztyén országokban is mindennapos. A gyűlölet, harag, viszály még azok között is, akik "krisztusinak" vallják magukat, megtalálható. Miért volt a nagy áldozat Isten részéről?

Az Igét olvasó újjászületett ember azonban a maga életével tesz bizonyosságot arról, hogy az áldozat nem volt hiábavaló. A mennyei Édesatyja, Isten, tudta és tudja, hogy az áldozat nem volt hiábavaló. Ha nem is a nagy tömegek, az emberiség többsége, mégis vannak Istennek hálát adó, Istent magasztaló emberek, akik igyekeznek Istennek tetsző életet élni. Az emberiség életében történt változás. Új lehetőség. fénytűs gyalladt ki az Úr Jézus Krisztus születése alkalmával. Az Úr Jézus

Krisztus láthatóvá tette Isten szeretetét. Ő céllal, feladattal jött és munkáját befejezve távozott.

A gyülekezet, az Úr választott népe hivatott bizonyítani, hogy a Megváltó nem hiába jött erre a földre. Az Úr Jézus Krisztus születésnapjának méltó megünneplése a megváltottak részéről egy fényes, látható bizonyíték lehet.

Karácsony egymás megajándékozásának ünnepe csak? Milyen a te ajándékosd annak, Akinek születésnapját ünnepled? Szájjal ajándékoszol csak neki? Vagy tetteiddel is? A Békefejedelem uralma alatt élsz, békességre igyekezel másokkal? Ha igazán akarsz ünnepelni ne tarts haragot, kérj bocsánatot, ha ez szükséges saját és mások békességéhez. Bocsáss meg, amiként Isten is megbocsájtott neked. Anyagi javaidból

kész vagy-e ajándékot adni a születésnapot ünneplőnek. Sok magyar — magát krisztusinak valló — úgy gondolkozik, mint a Mária Terézia korabeli nemese: életünket, vérünket áldozzuk a királynőnek, de lovainak zabot nem adunk. Mindent. Életünket, szívünket odaadjuk, csak ne kelljen pénzünkéből adni.

Isten az Úr Jézus Krisztusban mindent odaadott nekem és neked. Igazi karácsonyi örömed csak akkor lesz, ha adni tudsz számítgatás nélkül, viszonsszolgáltatás nélkül. A gyülekezet számára is akkor lesz igazán karácsony, ha adni tudunk, mint gyülekezet, viszonsszolgáltatás nélkül (Máté ev. 25:31—46).

"...amennyiben nem cselekedtetek meg eggyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtetek meg."

BÖLCSEK

Sok helyen egyszer egy évben szoktak prédikálni a napkeleti bölcsekről és az Úr Jézus születéséről. De vannak oly templomok, ahol sem az Úr Jézus születéséről, sem a napkeleti bölcsekről nem prédikálnak még karácsonykor sem. Prédikálnak szeretetről, jóságról, szelidségről, de az Úr Jézus nevét még csak nem is említik. Van ajándékozás, sokféle szórakozás, kölcsönös látogatások, templomi ünnepély, de sok helyen karácsony ma már nem az Úr Jézus születésének emlékünnepe. Karácsony elfelejtett férfija Krisztus. Karácsonyt Krisztus nélkül ünnepelik. Milliók izgulnak karácsonyért, de nem törődnek Krisztussal.

A Bibliában emberekről olvasunk, akiket maga a Biblia *bölcséknek* nevez. Miért nevezi a Biblia ezeket a Keleten lakó férfiakat *bölcséknek*? Azért, mert valóban bölcsen jártak el és velük foglalkozni a karácsonyi napokon kívül is érdemes.

A *bölcsék felfelé nézők* voltak. Mózes ide-oda tekintett és mikor úgy gondolta, hogy senki sem látja, megölt egy egyiptomit; Kain haragjában lefelé tekintett és testvérgyilkossá lett; Lót felesége hátrafelé tekintett és sóbálvánnyá lett. A *bölcsék* mert felfelé néztek, meglátták az Úr Jézus születése alkalmával feltűnt csillagot és megtudták, hogy a zsidóknak Királya született.

A *bölcsék Jézust keresők* voltak. Ma mindent inkább keresnek az emberek, mint Jézust. A *bölcsék* viszont elindultak keresni az új Királyt, hogy tisztességet tegyenek Néki. A *bölcsék* tehát elsősorban azért voltak *bölcsék*, mert Jézust keresők voltak. Keresték az Isten egyetlenjét. "A bölcsesség kezdete az Istennek félelme" — írja az Ige. Nem múlt örömet, szórakozást, hangulatos társaságot vagy a természet szépségeit keresték, hanem Jézust.

Az Úr Jézusra mindenkinél szüksege van, mert az Ige szerint "mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek Isten dicsősége nélkül."

A *bölcsék hitték a próféciában*. Jeruzsálemben az írástudók megmondták, hogy Jézusnak Betlehemben kell születnie, mert így van megírvendölve: "Te Betlehem, Jának földje semmiképpen sem vagy legkisebb Juda fejedelmi városa között, mert belőled származik a földedelem, aki legeltetni fogja az én épemet, az Izráelt." A *bölcsék* hitték a jövendölésben és mentek tovább Betlehem felé! A Bibliában foglalt jövendölések mind beteljesedtek vagy teljesednek. "Az ég és föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak" — mondja Urunk.

Isten vezette a *bölcséket*. Csillag ment a *bölcsék* előtt és odavezette a házhoz, ahol a kisded Jézus volt. Oda mentek be a *bölcsék*. Tehát a "házba" mentek be, nem az *istállóba*. Mikor az Úr született, Mária

“bepólyálta Őt és jászolba helyezte, mivel nem volt hely a vendégfogadó háznál” (Luk. 2:7). Viszont mikor a bölcsék odaértek, “bemenvén a házba ott találák...” (Máté 2:11). Tehát a vendégfogadás is befogadta a kisdéd Jézust.

A bölcsék örvendő emberek voltak. Amikor Jeruzsálemből kijöttek és feltűnt nekik a Napkeleten látott csillag, az Ige szerint, “igen nagy

örömmel örvendőek”. Milyenek a mi örömeink? Amilyen az ember lelke, olyanok az örömei. Igazi öröm csak az Isten által adott öröm. Istennél teljes az öröm. “Teljes öröm van Tenálad és a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké” — írja Dávid.

A bölcsék imádták Jézust. A kisdédet látva, leborulnak. Ebből alázatosságukat látjuk. Természetesen imádkozhatunk állva, térdelve, ülve, fekvve, járás közben, összetett kézzel, vagy felemelt kezekkel; hisz Isten szívünket nézi, nem testtartásunkat. Te szoktál imádkozni? Naponta legalább háromszor táplálkozol, de hánszor imádkozol?

A bölcsék ajándékozása is bölcs volt. Legnagyobb értéküket: aranyukat adták az Úrnak. Mi is adjuk azt, ami nekünk a legdrágább, az Úrnak. Azután tömjént adtak ajándékba. A tömjén az imádat jelképe. Mi járuljunk imádatlalt az Úr elé. Végül mírhat adtak ajándékba. A mírhat a halotti kenetbe szokták tenni. A mírha az Úr Jézus értünk való

halálának jelképe. Ő meghalt, hogy mi az Atyánál bűnbocsánatot nyerjünk. Haljunk meg mi is a bűnnel és éljünk az Úr Jézussal.

A bölcsék más úton tértek hazájukba, mint amelyik úton jöttek. Engedelmeskedtek az álomlátásnak és elkerülték Heródes házáat, aki megakart öletni az újszülött Királyt. Tehát nem azon az úton mentek vissza, mint amelyik úton jöttek, miután a Kisdédet láthatták és Vele találkozásuk volt. Akik az Úr Jézussal találkoztak, nem járhatnak azon az úton mint azelőtt. Két út van. Az egyik a széles út; ez a kárhozatba visz; a másik út a keskeny és göröngyös út, ez a mennybe visz. A széles úton sokan járnak, a keskeny úton kevesen. A kárhozatba sokan jutnak, az üdvösségbe kevesen. Te melyik úton jársz?

Neked kell felfelé tekinteni, mint a bölcsnek; neked kell találkoznod az Úr Jézussal és neked kell elindulnod az új úton, amely út a mennyei dicsőség hona felé vezet téged.

Fülöp Árpád

KÉRDEZ A GYERMEK

“Ott fenn lakott a csillagok felett, de amikor karácsony este lett, lejött a földre, mint kicsiny gyerek. És ő, a hidegszívű emberek! Kis istállóban kellett hálania. Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia. Elhagyta érettünk az egeket. Úgy-e apukám, nagyon szereted?”

Az apa nem szól. Olyan hallgatag. De a kis kedvenc nem vár szavakat, Odaszorítja vállára meleg, kipirult arcát, s tovább csicsereg. “Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény, és ott aludt az állatok helyén, szűk istállóban. Nem is érthetem. Milyen meleg ágyacskám van nekem, pedig csak a te kis lányod vagyok. S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb, szalmán feküdt, amikor született. Úgy-e, apukám, nagyon szereted?”

Kint csillagfényes hideg este... tél... Bent apja ölen kis leány beszél. “Ott se nyughatott szalma-fekhelyén. Futniuk kellett éjnek-éjjelen. Halálra keresték a katonák. Menekültek a pusztaságon át. Milyen keserves útjuk lehetett. Úgy-e, apukám, nagyon szereted?”

Az apa leteszi a gyermeket. “Úgy-e, szereted? Úgy-e, szereted?” Nem bírja már, el kell rohannia. A jászolban fekvő Isten Fia karácsonyesti képe kergeti. Feledte és most nem feledheti. Most a szeméből könnyre-könny fakad. Most vádakat hall, kinzó vádakat. Elmenekülne még, de nem lehet. Most utólrte az a szeretet.

S míg a szívében égi béke tér, mintha körül a hólepett, fehér tetők, utak felett távol zene, angyalok tiszta hangja zengene szívét szólólgató, szép éneket: “Szegény lett érted. Úgy-e, szereted?”

T.E.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Mária

Mária, mikor először jelenik meg a Biblia lapjain, már jegyes, “a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve” (Luk. 1:17). Az Isten küldötte — Gabriel angyal — közli vele Isten akaratát (Luk. 1:26—33). Nem tudom gondolt-e arra Mária, hogy annak elfogadása mivel jár?... de mert Isten mondja, vállalja. Szolgálata teher, s ő azt példás csendben viseli. Nincsenek meggyőző érvei, várnia kell. Hiszi, hogy amit az Isten mondott, beteljesedik.

Ha Jézus életünkben van, viselni tudjuk sokszor a vele járó terhet is.

Mária dicsénete, Lukács ev. 1: 45—55-ben Isten-ismeretről tanúskodik. Ismeri népének múltját s abban Isten tetteit. Idézi a Zsoltárokat, tudja Ézsaiás jóvendőléseit. Tehát tudatában van, milyen szolgálatot tesz, Istennek és az emberiségnek.

Mária! “Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között”... így szól az angyal. Ismét csak alázatoságáért, példamutatásáért.

Nem követelőzik — mikor Betlehem utcáit róják — szállást keresve. Óh, pedig de sokan kardoskodnak, harcolnak Jézus nevében, keresve a maguk igazát, a maguk dicsőségét. Ilyen esetben Jézus mindig vesztig marad. *nem vesztig????*

Jönnek a pásztorok, majd a bölcsék... és ki előtt hajolnak meg, kit imádnak? Kit ajándékoznak meg? Máriát?

Nem! Jézust imádják, Jézust ajándékozzák meg. Mária pedig a szívébe rejti beszédüket, mert a jóvendőre szólnak. Nem szól olyképpen, hogy hát ő a fontos, mert hogyha ő nem vállalja... Óh Mária! Az igazi alázat, eszköz Isten kezében. Csak azt teszi, csak annyit tesz, amivel és amennyivel megbízott.

Példaképe Mária minden hívőnek — nemcsak leánynak és asszonynak —, hogy hogyan kell betölteni Isten által nyert megbízatásunkat, és feladatunkat. Nem “kiverekedni” magunknak, a saját meglátásunk szerint megillető helyet, hanem a megoldást, intézkedést Istennek engedni át.

Jézus születése ünnepén, álljon kellő fényben előttünk Mária, az őt megillető helyen, ahova Isten maga emelte fel őt. Alázatos volt, s Isten őt felmagasztalta. De ha felmagasztalása itt e földön nem is volt látható és emberi mértékkel megmérhető, egykor a mennyben megláthatjuk, ha Isten kegyelme oda segít minket.

Tanuljunk Máriától, hitben járni, hinni Isten szavában és ígéretében, mert Isten a hit útján kívül nem ismer más utat, mely Hozzá elvezet. *"Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni..."* (Zsid. 11:6).

A bölcsek Jézust nézték, Jézust látták. A Gyermekeket körülvevő egyszerű külsőségek — jászol stb. — figyelmen kívül maradtak. Ők megvalósulva látták Isten ígését a Gyermekekben.

Engedjük, hogy mindenki megláthassa életünkben Jézust. Többször meglátszik rajtunk a lelki-szegénység, az önigazságunk szennyes-ruhája, olykor meztelenségünk, sőt rút-ságunk. Miért? Mert mi akarunk cselekedni és akkor Jézus nem cselekedhet!

Mária énekel... "...boldognak mondanak engem, minden nemzet-ségek" (Luk. 1:48). Boldoggá tette, engedelmissége, alázata, amely képessé tette Jézus befogadására. Mi is boldogok vagyunk és boldogok leszünk, ha ekképpen cselekszünk.

Nagyajtai Eszter

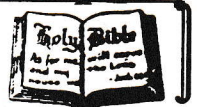

A János evangéliuma 10:7-ben az Úr Jézus önmagát a juhok ajtajának mondja. Hogy értsem ezt a képes ki-fejezést?

Itt valóban képes beszéddel, vagyis allegóriával van dolgunk. Az Úr Jézus ebben a fejezetben kétféle akolról beszél. Abban az időben falun és városon voltak közös juh-aklok, ahová az egész község nyáját berterelték éjszakára, ezek erős ajtóval voltak ellátva. A kapuőr rendelkezett a kulcsokkal. Ilyen féle akolról beszél az Úr Jézus a 2—3. versben.

De amikor a juhok a hegyek között voltak a forró nyári időszakban és éjszakára nem terelték őket a falu aklába, akkor karámba gyűj-

Misszió mezőkről...

ALHAMBRA — CALIFORNIA

Kiváltságos alkalom volt Isten kegyelméből gyülekezetünkben, amikor nov. 5—9-ig Oláh Lajos testvér a kiplingi (Sask.) gyülekezet lelkipásztora szolgált az Igével minden este, valamint vasárnap délelőtt és délután. Kedves testvérünk kisleányával és feleségével jött közénk. Az igehirdetések mindannyiunk számára lelki felüdülést hoztak. Szép számban voltunk 8-án, szombaton este, amikor az igehirdetést megelőzően nőgyeletünk vacsorával szolgált, melyre barátainkat, ismerőseinket meghívtuk.

Vasárnap, nov. 9-én este, szintén Oláh Lajos testvér hirdette az Igét. Az igehirdetés után két lélek tett bizonyosságot arról, hogy az Úr Jézus Krisztust elfogadták Megváltójuknak, Uruknek úgy, hogy bemezttek. Szücs Gyulánét és fiát Lehelt az ő hitüknek vallomására Hunter-Vadász János testvér, a gyülekezet lelkipásztora, bemeztette. Testvéreink Nagyváradról jöttek közénk.

Egy jelen volt

* * *

50. HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓ Palm Bay, Florida

Az Úr kegyelme folytán Rev. Fülöp Árpád tv. és kedves neje, Vilma,

ez év augusztus 30-án ünnepelték 50. házassági évfordulójukat. Az ünnepélyt az imaházban tartották meg, tisztelet keretében, melyen az egész gyülekezetünk részt vett.

Az üdvözléseket kedves leányuk, Irma, Mátrai Mihályné testvérnő kezdte meg, idézve a 91. és 92. zsol-

Rev. Fülöp Árpád és felesége Vilma. tárból. Mátrai tv. Sámuel szavait idézve: "Mindeddig segítségül volt nekünk az Úr" üdvözölte az ünnepeltek. Szilágyi Irén testvérnő, Mátrai tv. nővére, aki erre az alkalomra érkezett Magyarországról, fiatalkori emlékei alapján szolt Fülöp testvérekhez. Őt követte Bánkuti Lajos és neje üdvözlője. Azután sorra jöttek az unokák: György és felesége, Dorothy és férje, azután Enikő, akik meghitt szavakkal, énekeikkel és zeneszámaikkal fűszerezték az ünnepély hangulatát. Ártatlan, gyermekded hangjával még egy dédunoka, Krisztike is üdvözölte a nagyszülőket. Fülöp testvér egyik öccse Hongkongból, táviratban küldte üdvözlését. Üdvözlő távirat érkezett a Rákosszentmihályi gyülekezettől is. Az Otthon igazgatója, Kish Ernő tv. és felesége, Etel, egy duettel adták át üdvözlőjüket. Végül dr. Bíró László tv., gyülekezetünk pásztora szolt az ünnepeltekhez. Beszédében kiemelte, hogy a legfontosabb és a legnagyobb hagyaték az, amikor a nagyszülők megismertetik gyermekeikkel és unokáikkal Istent, és Jézust, mint az üdvözítőt. Beszélt az isteni kegyelem rendkívüli megnyilvánulása felől a Fülöp család életében, akiket az Úr csodálatos

töttek a bárányokat, hogy ott biztonságban töltsék az éjszakát.

Ezek a hegyoldalra épített juh-karámok nyitottak voltak, csak kerítés vette azokat körül. Ezen a kerítésen volt egy nyílás, amin a juhok ki-bejártak. A karámnak kulccsal zárható ajtaja nem volt. Mikor jött az este, a pásztor maga feküdt a bejárat elé keresztbe és így egyetlen bárány sem hagyhatta el a karámot csak a pásztor testén keresztül. A szó legteljesebb értelmében a pásztor maga volt az ajtó.

Erre gondolt az Úr Jézus, amikor azt hangsúlyozta, hogy Ő a juhok ajtaja. Ez a teljes biztonságot jelenti. A tolvaj, vagy a ragadozó a pásztorral találta szemközt magát, amikor a nyájnak ártani akart. Az ajtó tehát a biztonság jelképe. Valóban csak akkor van biztonságban az életünk, ha az Úr Jézust tekintjük Urunknak és Pásztorunknak.

Gerő Sándor

módon átvezetett a próbák, veszélyek és üldöztetések hosszú során, hogy mint kiválasztottjai végül szolgálhassák azt a szent ügyet, mely Krisztushoz, és általa üdvözhöz juttatja a lelkeket.

A díszebéd idején, az imaház alsótermében, Stég testvérnő lejátszotta a Kurtz testvérnőnek szallagra vett két szép énekét. Végül szóhoz jutott Fülöp tv. ny. lelkipásztor testvérünk is, aki köszönetét fejezte ki a megünneplésért, a megnyilvánult szeretetért, és mély hálával mondott köszönetet az Úr végtelen szeretetéért. Örömteljes együttlétünk Kovács Ferenc testvér imájával zárult.

Eibner József

Ímé született nektek a Híd

Kellett a Híd.

A túlpárt messze volt nagyon,
s a Víz sötét, zúgó, hideg.
Szívünk a bánat bús ködétől
megterhelt és beteg nagyon-nagyon.
Éreztük mi régóta már,
hogy ott

a nagy folyón túl napsütötte tájak
és végtelen boldog terek
varázsa hív.

De jaj, a nagy vizek!
De jaj, a messzeség!
De jaj, szegény, kicsiny magunk!
Kellett a Híd!

Szívünk alélt volt, szinte már halott
a vad hidegtől, gyilkos félelemtől,
mikor egyszerre hirtelen
a két part összeért.

A két part karja összeért.
A két part összeért a Hídban,
Tebenned, Krisztusom, Tebenned.

Akkor éjszaka volt.

Az égen tüzes csillagok legeltek.
A földön szelíd báránykák heverésztek.
A sűrű csöndben
egy pásztorgyerek tilinkója sírt.
Fölötte lágyan, mégis messzehangzón
a túlparról a földre érkezett
fényes angyalhad énekkara zengett.
Átjöttek ők a Hídon,
hogy hírt adjanak szegény sóvárgóknak
a Hídról.

A Hídról, aki van,
a Hídról, aki lesz,
a Hídról, aki mindig itt marad már
két part között, hogy rajta átmehessünk
oda, hol örök nap világol
és boldogság
és béke van, örök.
Kellett a Híd!
Az éjszakának vége.

GERZSENYI SÁNDOR

NOVEMBER AT BETHESDA

November is the month that all America has set aside to give thanks to God for the many blessings that we receive from Him on a daily basis. It is at this season of the year that we are reminded more than at any other time of David's exhortation as found in the 100th Psalm — "be thankful unto him, and bless his name. For the Lord is good; his mercy is everlasting; and his truth endureth to all generations". How thankful we at Bethesda are for the daily strength and care that God provides to all of us. Our average resident age is 84 years. Therefore we are in a position to see God's mercies at work with our loved ones on a daily basis. Each new day is a further manifestation of His continuing love and concern for us. Some of our resident have the age of 95, but the body is that of a much younger person. Of course the reverse is also true. At this time, most of our residents are enjoying reasonable health for which we are thankful.

Thanksgiving day at Bethesda has always been a very significant day. It is the day when residents, friends and families gather together for the customary dinner of turkey with all of its fixings. This year, we once again invited all friends and relatives of our residents to join together in a fellowship of thanksgiving around tables set with food that was fit for a king. The extras that we served was made possible by the love gifts that so many of our "Bethesda friends" provided for the occasion. We thank God for all who help provide even a small degree of added comfort and joy to our aging loved ones. May God bless you for it. I cannot say enough for a very fine staff of employees who give up their own family gatherings to provide service to our loved ones. Our cooks and other service personnel are to be commended for their tender and loving care.

During the month, to the best of my knowledge, we had our first tag sale ever. We gathered together those items for which we had no use and we offered them to the public for whatever we were able to get for the item. The proceeds from the sale was in excess of \$100 which was put to good use in providing some much

needed necessities. We are extremely grateful to Mr. and Mrs. Ignatz Fekete for their efforts in gathering and selling the items. This was a very tiring effort and we thank God for the services of these beautiful people.

Our beauty shop was also opened for business in time for Thanksgiving. We have a very beautifully furnished shop with a full time operator. This is another much needed service that we are providing for our residents and friends. We thank God for that which we have been able to accomplish in this area of our operation.

Our library addition too is complete with book shelves awaiting books which will hopefully come from various sources in and out of our areas. If any of our friends have books that they would like to donate to our Home, we will be happy to accept them and pay the shipping charges. I had mentioned in previous reports that God had provided us with a very fine couple who volunteered to furnish our library. We thank God for Mr. and Mrs. Frank Showah of Huntington, Connecticut for the gift of \$6,000 for needed furnishings. We are indeed grateful for their love for us. We are equally pleased to report that Mrs. John Gregsamer, an old time friend and champion of our Home has provided us with shades, drapes and pictures for our library. This too is a substantial gift for which we are grateful.

Blessings come to us in various forms. Sometimes, a smile, a kind word, a silent listener or just an understanding glance is all that is needed to calm a troubled heart. At other times, blessing can come through the gift of time or money. These are all very much needed and appreciated ways of serving our aging loved ones. Blessings will surely follow if what we do is done for the glory of God and not for man. For all blessings we are thankful to God. We love you and pray for each of you. From all of us, we wish you a Blessed Holiday Season.

Ernest J. Kish, Administrator

ARE WE REALLY IN LOVE WITH THE KING? IF SO, THE WORLD WILL NEVER HEAR THE LAST OF IT. — Anonymus

EGYETEMES IMAHÉT 1981. JANUÁR 4—11.

“JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD!”

JANUÁR 4, VASÁRNAP

Máté 6:10

ATYÁNK NEKÜNK AKARJA ADNI ORSZÁGÁT

Kolossé 1:3—14

ADJUNK HÁLÁT, hogy minket is meghívott országába, és hogy nem szűnik meg vetni Igéje magvát...

VALLJUK MEG, hogy országának örömezenetét gyakran elhomályosítottuk örömtelenségünkkel, panaszkodásainkkal, megfáradásunkkal; — Akadályai és nem segítői voltunk országa terjedésének; életújító erői nálunk elakadtak; gyümölcstelen maradt életünk.

KÖNYÖRÖGJÜNK a közönyösökhöz, megfásultakhoz, szeretetben meghidegült testvéreinkhez; Kérjük, hogy az elvakultság helyett a szeretet erejével győzhessünk meg országa jelenlétéről másokat is; — az ígértetőkért és mindenkiért, aki az Igét szájára veszi; — lelkeszkép-zésünkért, szeretetintézményeink munkásaiért...

JANUÁR 5, HÉTFŐ

ISTEN ORSZÁGA JÉZUS KRISZTUSBAN MÁR MEGJELENT

Apostolok cselekedetei 2:22—36

ADJUNK HÁLÁT a gyülekezetért, amelyekben szavai és tettei tovább élnek és hatnak; azért, hogy Szentleke erejét nem vonta meg tőlünk sem.

VALLJUK MEG, hogy az egyházban, gyakran bízunk másban, mint Jézus erejében, a szeretet hatalmában; — hogy saját magunk, vagy mások személye elhomályosította az egyetlen Urat...

KÖNYÖRÖGJÜNK most különösen azokért is, akik felelős tisztséget hordanak az egyházban: vezetők, tanítók hadd találjanak és mutassanak utat és módot a mai világban a leghatásosabb szolgálatra; — türelemért, hogy megtanulhassuk a bővülő szeretet, amely valóban vonzó lehet minden embert számára; — életújulásért Isten népében; hadd frissítse fel azt az életet, amelyet egykor Szentleke által a keresztségben kaptunk...

JANUÁR 6, KEDD

JÉZUS KRISZTUS AZÉRT TEREMTETT EGYHÁZAT, HOGY ORSZÁGÁNAK JELE ÉS ESZKÖZE LEGYEN ITT A FÖLDÖN

Efézus 4:1—16

ADJUNK HÁLÁT minden jelért és eszközért; hogy követői hozzánk is elértek; a szeretetben való egységért; az örömeért és a békességért, amelyben részünk volt a közös hitben...

VALLJUK MEG, hogy ajándékai helyett saját teljesítményünkben, erőlködésünkben, ügyességünkben és alkalmasságunkban bízunk...

KÖNYÖRÖGJÜNK, hogy adjon nyitott szemet a mai lehetőségek meglátására fiatalok és öregek között, egészségesek és betegek között, erősödjön az egyház béke-szolgálatára szerte a világon.

JANUÁR 7, SZERDA

SZÉTSZAKADOZOTTSÁGUNK HÁTRÁLTATJA AZ EREDMÉNYES SZOLGÁLATOT

1Korinthus 1:10—18

ADJUNK HÁLÁT, hogy Isten egységet, békességet és szolgálatot vár tőlünk; hogy nem magunkra kell néznünk, hanem egyedül Krisztusra, aki “egyedüli Bölcsességünk, s akinek keresztségében erő van”.

VALLJUK MEG, kicsinyességünket, önigazságunkat, szeretetlenségünket, pártoskodásra hajlandóságunkat, előítéleteinket, hogy hagyományainkat még egymásnál is jobban szeretjük...

KÖNYÖRÖGJÜNK, hogy Urunk mélyítse el őszinte vágyakozásunkat az egység iránt; — hogy meg ne fáradjunk egységtörekvéseinkben; térítse meg szívünket a közösség szeretetére, hogy ne magunknak éljünk önző módon, hanem másoknak megkülönböztetés nélkül; hogy egységtörekvésünk ne legyen öncélú, hanem az egész emberiség javát szolgálja; — tiszta látásért, hogy többre értékeljük azt, ami összeköt, mint ami szétválaszt; hogy napi munkánkkal, családi életünk tisztaságával, példamutató közösségi gyakorlatunkkal egész népünk közösségét és az emberiség egységét is szolgáljuk; hogy áldja meg Urunk a keresztyén egyházak világméretű szeretetszolgálatát, az éhezők és katasztrófa-sújtotta emberek megsegítését.

JANUÁR 8, CSÜTÖRTÖK

AZ ÚTON PRÓBÁKKAL ÉS SZENVEDÉSEKKEL IS TALÁLKOZUNK

2Korinthus 4:7—18

ADJUNK HÁLÁT! Áldjuk Isten nevét azért a felismerésért, hogy igazi ellenfelünk sohasem a másik ember, hanem saját önzésünk, nagyozásunk és uralomra törekvésünk.

VALLJUK MEG, hogy gyakran teljesen elfoglal saját magunk helyzete, önző érdeke; képtelenek vagyunk mások szenvedésének, szükségének komoly vételére, saját személyünk fontosságát fölnagyítjuk és azért észre sem vettük a másik embert; válogattunk a szolgálatokban és nem szerettük egyformán a körülöttünk élőket.

KÖNYÖRÖGJÜNK azokért, akik vigasztalásra és szolidaritásra szorulnak, a kisemmizettekért, kizsákmányoltakért, megkülönböztetettekért, jogfosztottakért, írástudatlanokért, betegekért; az ENSZ munkájáért, hogy valóban betölthesse szolgálatát korunkban a világ népei között, segítsen az elnyomottakon, embertelen körülmények között élőknél és a béke megőrzésén.

KÖNYÖRÖGJÜNK, hogy ne csak lássuk a szükséglet, bajt, nyomorúságot, hanem tegyünk is valamit az embert pusztító erővel szemben.

JANUÁR 9, PÉNTEK

KISGYERMEKKÉNT VAGYUNK MÉLTÓK ISTEN ORSZÁGÁRA

1Korinthus 1:26—2:5

ADJUNK HÁLÁT a gyülekezetben élő gyermekekért, s mindazért az ajándékért, amivel rajtunk keresztül Isten megajándékoz; a Jézus Krisztus kicsinyeiért, akik nagyokat megsegényítve bizonyultak jó eszközeinek; azért, amit tanulhatunk a kicsiny gyermekektől, mi bonyolult életű, sokszor gögös felnőttek.

VALLJUK MEG figyelmetlenségünket, fáradságunkat, szeretetlenségünket a gyermekek és kicsinyek iránt; hogy mai világunkban is vannak olyan gyermekek, akiket a felnőttek megfosztottak a gyermeki örömtől, akik éheznek, fáznak és rosszul tápláltak, nélkülöznek, szűkséget látnak ruházatban, nevelésben, szeretetben egyaránt.

KÖNYÖRÖGJÜNK a felnőttekért, hogy ne elégedjenek meg önmagukkal; hogy engedjék megszületni az ajándékba kapott életet; hogy védjék és ápolják és gazdagítsák az életet és mindent megtegyenek a következő nemzedékért; gyermeki lelkiületért az egyházban.

JANUÁR 10, SZOMBAT

ISTEN EREJÉVEL MEGÁLLHATUNK

Efézus 6:10—20

ADJUNK HÁLÁT a felekezeti szövetségeikért, amelyekben erősítést, testvéri segítséget kaphatunk és adhatunk egymásnak; minden bizonyoságtevő keresztyén testvérünkért, akik nem szégyenlik az emberek előtt Krisztus nevét megvallani.

VALLJUK MEG, hogy gyakran estünk el a rossz elleni harcban, s hagyunk másokat a elesni; azt hittük elég saját tapasztalatunk, erőnk és gyakorlatunk és nem vettük igénybe Isten segítségét.

KÖNYÖRÖGJÜNK a kudarcok láttán is reménységért, egymás megbecsüléséért, hogy meg ne fáradjunk a békéért folyó küzdelemben, környezetünk és az egész emberiség szolgálatában; iszákosokért, és más káros szenvedély rabjaiért, keressük az utat, hogyan segíthetünk legjobban nekik; hogy Krisztus erejéből másoknak is juttathassunk...

JANUÁR 11, VASÁRNAP

TÖKÉLETES ÖRÖMBE HÍV AZ ÚR!

Jelenések 21:1—8

HÁLÁT ADJUNK a gyülekezetért, hogy környezetünk megtapasztalja Isten országa eljövételén érzett örömeinket, hogy reménységünk átsüt cselekedeteinken, szavainkon, szolgálatunkon, közös istentiszteleteinken.

VALLJUK MEG, hogy gyakran voltunk olyanok, mint akiknek nincsen reménységük: levertek, fásultak, rosszkedvűek, céltalanok.

KÖNYÖRÖGJÜNK, hogy örömeink és reménységünk képesítsen könnyek törlésére, emberi kínok enyhítésére, közös terhek hordozására, vigasztalásra. Könyörögjünk a párbeszédért különböző nézetű, gondolkodású emberek között, hogy jobban megérthessük egymást, hogy segítsünk egymáson, hogy lehessünk mindig minden szinten a reménység emberei, hogy egykor az egész emberiség és az egész teremtet világ osztozhasson Isten országa nagy Ünnepeinek örömeiben.

AKIK ELMENTEK

VASHITZA ANNA

1886—1980

Vashitza Anna testvérnőnket, gyülekezetünk egyik hű tagját, 1980. augusztus 14-én, 94 éves korában szolgáltotta haza az Úr.

Temetése augusztus 13-án történt a Bethesda Gyülekezet imaházából, nagy részvét mellett. A gyászszertartást gyülekezetünk pásztor, dr. Bíró László tv. végezte, Rev. Fülöp Árpád közreműködésével. Gyászbeszédében pásztorunk megemléltette Vashitza testvérnő gyakori vallástételét hite felől.

Megboldogult nővérünk Vizesréten született, Gömör megyében, Magyarország, 1886. július 24-én. Amerikába az 1930-as években jött, és Betlehem, Pennsylvániában telepedett le, ahol tagja lett a magyar baptista gyülekezetnek. Az 1940-es években Cleveland, Ohioba költözött, s ott a Fulton Road-i magyar gyülekezethez csatlakozott. 1957 óta az Otthonban élt, hűsz esztendőn át. Egyben gyülekezetünk hű tagja és támogatója volt. 91 éves korában súlyos betegség következtében egy helyi Nursing Home-ba lett elhelyezve, ahonnan az Úr hazaszolgáltatta augusztus 11-én. Teteme a melbournei városi temetőben lett elhelyezve.

Gyászolják: két fia, János és Gyula és unokái. Példás élete sokáig emlékeztünkben fog élni.

GARZO AURELIA

1890—1980

Garzo Aurelia testvérnőtől, gyülekezetünk egy hű tagjától, ez év október 7-én búcsúztunk el. Rövid szenvedés után, az Úr 90 éves korában szolgáltotta haza.

A gyászszertartást gyülekezetünk pásztor, dr. Bíró László tv. végezte, október 9-én, a Florida Memorial Garden kápolnájában.

Garzo Aurelia Magyarországon született 1890-ben. Átélt a két világháború veszedelmét. Az isteni gondviselés az Egyesült Államokba, négy évvel ezelőtt pedig Szeretetotthonunkba vezérelte. 1976. június 27-én bibliai bemerítésben részesült, miután Jézust, az Údvözítőt szívébe fogadta és hitéről vallást tett. Azóta

gyülekezetünk hű tagja volt, összejöveteleinket odaadással és örömmel látogatta. Meggyengülve, néhány héttel ezelőtt egy itteni Convalescent Home-ba lett áthelyezve.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

5. lecke 1981. január 4.

*Engedjétek ragyogni
a világosságotokat!*

Máté 5:1—16

Dec. 29, hétfő. Isten szava ad világosságot. Zsolt. 119:129—136.

Dec. 30, kedd. Hívás sötétségből világosságba. Eféz. 5:3—14.

Dec. 31, szerda. Keresztyén — világosság a világban. Filip. 2:12—18

Jan. 1, csütörtök. A világosságban élés szabadságot hoz. Ján. 3:16—21.

Jan. 2, péntek. Járjatok a világosságban. Ján. I. 1:5—10.

Jan. 3, szombat. Szeretet a világosságban való járásnak a jele. Ján. I. 2:7—11.

Jan. 4, vasárnap. Ragyogjon világosságunk mások felé. Kol. 3:5—17.

Aranymondatt: "Úgy fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat" (Máté 5:16).

Vasárnapi imaáhitat: Kérjünk erőt Istentől levetni, ami gonosz és felöltözni ami jó, hogy fénykedhessünk (Kolossé 3:5—17).

* * *

6. lecke 1981. január 11.

Építsünk a szilárd kösziklára

Máté 7:13—29

Jan. 5, hétfő. Hogyan nyerünk hitet és bocsánatot? Máté 6:1—15.

Jan. 6, kedd. A szív kincse a mennyben. Máté 6:16—24.

Jan. 7, szerda. Első dolgok előre helyezése. Máté 6:25—34.

Jan. 8, csütörtök. Lelki rövidlátás. Máté 7:1—6.

Jan. 9, péntek. Jó ajándékok osztogatása. Máté 7:7—12.

Jan. 10, szombat. A keskeny és kemény út. Máté 7:13—23.

Jan. 11, vasárnap. Hallás és cselekvés. Máté 7:24—29.

Aranymondatt: "Azért az ő gyümölcsceikről ismeritek meg őket" (Máté 7:20).

Vasárnapi imaáhitat: Imádkozzunk,

Gyászolják: leánya Helen, egy fia Endre Zoltán, és két unokája.

Az Úr nyújtson vigaszt a gyászoló családnak. "Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg."

hogy mi is eredményes szolgáló lehessünk Krisztusnak! (Eféz. 3:8—10.)

* * *

7. lecke 1981. január 18.

Kiáltssuk ki,

hirdessük Isten országát!

Máté 9:35—10:1; 5—15.

Jan. 12, hétfő. Hitre alapult cselekedet. Máté 8:1—13.

Jan. 13, kedd. Hitben levő követés. Máté 8:14—27.

Jan. 14, szerda. Gyötrellem ideje. Máté 8:28—34.

Jan. 15, csütörtök. Isten dicsőítése. Máté 9:1—8.

Jan. 16, péntek. A bűnösök irgalmas orvosa. Máté 9:9—13.

Jan. 17, szombat. Szájalom és átadás. Máté 9:27—38.

Jan. 18, vasárnap. Isten országa hív. Máté 10:1—15.

Aranymondatt: "Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába" (Máté 9:37—38).

Vasárnapi imaáhitat: Imádkozzunk, hogy Isten gyógyítson meg minket is a külsőleges személyválogatásból (Ap.csel. 10:3p—35).

* * *

8. lecke 1981. január 25.

Tanuljunk az Úr Jézus Krisztustól

Máté 11:2—6, 25—30.

Jan. 19, hétfő. Hallj és láss. Menj és mondd. Mát. 11:1—11.

Jan. 20, kedd. Elfogadni az igát. Mát. 11:12—30.

Jan. 21, szerda. Ura a szombatnak. Mát. 12:1—8.

Jan. 22, csütörtök. Visszaállítás teljességre. Mát. 12:9—21.

Jan. 23, péntek. Az egyesült élet. Mát. 12:22—32.

Jan. 24, szombat. Vigyázzunk vigyázatlan szavakra. Mát. 12:33—42.

Jan. 25, vasárnap. Mikor a gonosz visszatér. Mát. 12:43—50.

Aranymondatt: "Vegyétek fel magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek" (Máté 11:29).

Vasárnapi imaáhitat: Imádkozzunk önmagunkért és családjainkért! (Sám. I. 3:10—14.)